

Arrest

nr. 233 683 van 9 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5/1
9200 DENDERMONDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANHEULE *loco* advocaten K. VAN DER STRAETEN en C. KENNIS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Arabische soennitische moslima te zijn afkomstig van Damascus. U woonde met uw familie in Mushtahid in het centrum van Damascus stad om vervolgens rond uw zeventien jaar te verhuizen met uw familie naar Qatana in Rif Dimashq, alwaar u verbleef tot aan uw vertrek uit Syrië. U heeft aan de hoge school in Damascus gedurende twee jaar burgerlijk ingenieur gestudeerd waarna u tot aan uw vertrek als lerares wiskunde werkte in een school in de buurt van Qatana. U bent op 2 oktober 2016 gehuwd met R. M. (...) (ov (...)) ; CG (...) met wie u

begin 2016 reeds was verloofd. Hij deserteerde uit het Syrisch leger en verbleef bij u en uw familie tot aan jullie definitief vertrek uit Syrië eind februari 2017. Jullie zijn illegaal vanuit Idlib naar Turkije gereisd om vervolgens op 3 mei 2017 illegaal door te reizen naar het Griekse eiland Lesbos. Jullie dienden in Mitillini een verzoek in om internationale bescherming. Jullie werden in het kader van uw verzoek gehoord door de VN. Omwille van jullie psychische toestand werden jullie ook door Artsen zonder Grenzen en de organisatie Metadrasi gehoord. Zij stelden dat u valt onder de categorie van 'kwetsbaar persoon'. Op Lesbos bent u zwanger geraakt van jullie eerste kind. Vijf maanden na jullie aankomst werden jullie door de VN overgebracht naar Athene waar jullie in het hotel AKROPOLIS werden ondergebracht. Zeven à acht maanden later, toen het hotel werd ontruimd, kregen jullie een gemeenschappelijke woning in de wijk Akhenoun toegewezen. U was ondertussen op 10 april 2018 bevallen van jullie dochter, R. Mi. (...) (ov (...)). Er werd jullie ongeveer eind 2018 internationale bescherming verleend in Griekenland en jullie reisden op 10 april 2019 legaal per vliegtuig naar Nederland om vervolgens een maand later door te reizen naar België, waar jullie op 9 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend.

U verklaart Griekenland te hebben verlaten omdat er geen toekomst is voor u noch voor uw dochter Mi. (...) wat betreft werk en onderwijs. In Moria had u stress waarvoor u naar de dokter ging. In Athene verminderde de stress omdat u ver weg was van de problemen in Moria. U hekelt echter de ondermaatse medische verzorging waarbij er lange wachttijden zijn. Zo verwijst u naar de slechte medische opvolging naar aanleiding van uw keizersnede. Verder was er ook geen sprake van integratie aangezien er geen mogelijkheid werd geboden om naar school te gaan of je kind in te schrijven in een crèche. U wilde sowieso van meet af aan naar België komen voor uw studies en een betere toekomst. Griekenland beschouwde u enkel als transitland. Jullie hebben het advies gevolgd van uw broers die in Nederland wonen en België adviseerden aangezien in Nederland de procedure te streng is.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Syrische huwelijksakte, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, het familieboekje van uw ouders, uw getuigschrift van secundair onderwijs, uw diploma als ingenieur en uw documenten die u in Griekenland verkreeg in kader van uw verzoek, alsook een analyse van uw psychische toestand in Mitillini opgesteld door Artsen zonder Grenzen en Metadrasi, de registratie door het Grieks ziekenhuis van de geboorte van uw dochter en uw postnatale afspraak in het ziekenhuis d.d. 13/4/2018. Uw Griekse documenten die u kreeg na de toekenning van internationale bescherming bent u kwijtgeraakt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die uw man neerlegt met betrekking tot onder andere ook uw mentale gezondheidstoestand op Lesbos (Artsen zonder Grenzen Lesbos d.d. 14/06/2017; Metadrasi d.d. 10/09/2017) moet er op worden gewezen dat dit louter op basis van zijn verklaringen is genoteerd. U haalt op de zetel van het CGVS enkel aan last te hebben gehad van stress in Moria en hiervoor naar de dokter te zijn gegaan maar u stelt dat, eens naar Athene te zijn verhuisd, de stress verminderde aangezien u ver weg was van de problemen in Moria (CGVS, p. 8). Gepeild welke hulp u van Artsen zonder Grenzen kreeg stelt u dat u toen zwanger was en u bij hen langsging voor een echo (CGVS, p. 7). Uw man ging omwille van zijn psychische toestand praten met een sociale werker (CGVS, p. 7). Expliciet gepolst of u gevraagd hebt om naast uw zwangerschap nog op een ander vlak medisch te worden opgevolgd, werpt u op dat u eigenlijk niet ziek was, alleen maar zwanger, en dat het probleem de lange wachttijden zijn (CGVS, p. 7).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Zulks vindt tevens steun in de notities van uw persoonlijk onderhoud, waaruit genoegzaam kan blijken dat dit onderhoud een normaal verloop kende, en dat u bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u in 2018 internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland (Verklaring DVZ punt 22, Eurodac Search Result en CGVS p. 8).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u in Griekenland geen toekomst te hebben noch voor u noch voor uw kind met betrekking tot werk en school, de problemen in Moria en de algemene chaos in Griekenland, meer bepaald door het gegeven dat er drugs in omloop zijn, er geen mogelijkheid is om de taal te leren en men zich dus niet kan integreren (Vragenlijst vraag 3 punt 4 en 5 + CGVS pp. 8, 9 en 10). U haalt verder aan dat de Griekse gezondheidszorg ondermaats is en dit omwille van de lange wachttijden en het feit dat u na uw bevalling met een keizersnede slecht werd opgevolgd (CGVS pp. 7 en 8).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Het argument dat er geen toekomst is voor u in Griekenland is te algemeen en is niet afdoende temeer uzelf aangeeft dat u van meet af aan niet de intentie had er te blijven en dus ook de Griekse taal niet hebt geleerd (CGVS, pp 8, 9 en 10). U geeft toe gedurende de periode dat u Griekenland verbleef, zo'n twee jaar, geen stappen te hebben ondernomen om zich te informeren hoe uw leven verder te ontplooiën in Griekenland en dit vergoelijkend door te stellen dat er niet de mogelijkheid is tot integratie en dat Griekenland louter een transitland was (CGVS, pp. 8 en 10). België was, na uw verzoek in Griekenland, van meet af aan vastgelegd als eindbestemming omdat u hier vrienden heeft en zij u België hebben aangeraden omdat de procedure hier vlotter en snel verloopt (Verklaring DVZ punt 27 ; CGVS p. 9). Uit deze door u afgelegde verklaringen blijkt duidelijk dat u nooit de bedoeling had een leven in Griekenland op te bouwen en u hiertoe dan ook nooit ernstige pogingen heeft ondernomen. U beweert dat er geen integratie was, geen werk, geen school, evenmin als een crèche voor uw kind (CGVS, pp. 8, 9 en 10). U stelt echter geen contacten met de Grieken te hebben gehad omdat jullie gewoon op jullie papieren wachten om te vertrekken (CGVS, p. 10). U bevestigt verder dat u geen intentie had om de Griekse taal te leren maar dat je ook geen tekens van 'hen' kreeg (CGVS, p. 10). U herhaalt bovenstaande door te stellen dat ze niet tegen jullie zeiden dat je je moest inschrijven of naar school moest gaan (CGVS, p. 10). In dit kader dient te worden opgemerkt dat er van iemand die een verzoek heeft lopen en vervolgens een status krijgt in Griekenland verwacht kan worden zich in dezer te informeren en hier zelf ook initiatief toe te nemen. Verder haalt u de problemen in het kamp Moria aan te Mitilini op Lesbos (CGVS, pp. 7 en 8). Het is algemeen geweten dat het leven in de kampen op het eiland Lesbos verre van gemakkelijk is doch met behulp van Caritas werd u na zes maanden overgebracht naar Athene waar u eerst in het hotel AKROPOLIS verbleef met uw man en daarna, na de geboorte van uw dochter, naar een andere wijk verhuisde (CGVS, p. 7). Verder haalt u de chaos aan in een land waar er veel problemen zijn met drugs (Vragenlijst vraag 3 punt 4). Gepeild of u ooit zelf persoonlijke problemen hebt gekend in Griekenland, antwoordt u negatief (CGVS, p. 10). Daarnaast beweert u dat de medische zorg beneden alle peil is en dit omwille van de lange wachttijden en er u geen adequate verzorging werd geboden na uw bevalling met een keizersnede. Zo had u een ontsteking opgelopen omdat ze in het ziekenhuis te lang gewacht hadden om de pleister te vervangen (CGVS, p. 8). Dient in dezer te worden opgemerkt dat een dergelijk voorval zich in eender welk

Europees land kan voordien. U hebt verder geen medische problemen gekend in Griekenland (CGVS, p. 8).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Ze bevestigen uw afkomst uit Syrië, dewelke niet in twijfel wordt getrokken.

In hoofde van uw echtgenoot werd er door het CGVS ook een beslissing genomen tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.3. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Uit haar verklaringen en de documenten in het administratief dossier, blijkt immers dat zij in 2018 een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland (administratief dossier, stuk 9, notities CGVS, p. 8; administratief dossier, stuk 20, verklaring DVZ, punt 22 en administratief dossier, stuk 23, map landeninformatie, deel 1, Eurodac-hit). Dit wordt niet betwist in het verzoekschrift.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat *“de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. In haar verzoekschrift stelt verzoekende partij dat bij een terugkeer naar Griekenland haar fysieke integriteit en deze van haar kind in gevaar is. Immers, *“(d)e man van verzoeker maakte in de periode 2010-2017 jarenlang deel uit van de Syrische strijdkrachten. Reeds tijdens zijn verblijf in Griekenland werd hij en zijn gezin om deze reden bedreigd door een aantal personen (die in het radicaal-islamitische kamp te plaatsen zijn). Het betreft onder meer twee personen die de namen A. H. en A. A. gebruiken. Naar informatie die verzoeker en haar man te horen kregen, gaat het om personen die doelgericht (ex-)militairen zoeken die betrokken waren bij het conflict in Syrië. Deze personen uitten bedreigingen op straat, waarbij werd gedreigd met ernstige fysieke gevolgen indien verzoeker en haar gezin in Griekenland zou blijven. Deze bedreigingen gebeurden eveneens via de telefoon, zowel schriftelijk als met spraakberichten (meer bepaald geluidsopnames via Whatsapp)”*. Verzoekende partij bemerkt nog dat zij hiermee niet bij de Griekse autoriteiten terecht konden aangezien een klacht indienen de situatie alleen maar zou verergeren en de Griekse politiediensten bovendien niet op adequate wijze reageren bij geweld tegen migranten. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij de ontvangen dreigberichten (bijlage 2).

2.2.4.2. De Raad wijst er evenwel op dat noch verzoekende partij noch haar echtgenoot tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gewag maakten van het feit dat zij tijdens hun verblijf in Griekenland op straat bedreigd werden door personen die doelgericht (ex-)militairen zoeken die betrokken waren bij het conflict in Syrië. Nochtans werden zij tijdens hun persoonlijk onderhoud herhaaldelijk gevraagd naar redenen waarom zij niet zouden kunnen terugkeren naar Griekenland (administratief dossier, stukken 7 en 9, notities CGVS). Ook tijdens hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakten zij hiervan op geen enkel moment melding (administratief dossier, stukken 16 en 19, vragenlijsten CGVS). Het spreekt voor zich dat van verzoekende partij en haar echtgenoot redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij deze beweerde feiten reeds eerder zouden hebben aangehaald en het is geenszins ernstig dat verzoekende partij dit pas voor het eerst opwerpt in het kader van haar beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit geldt des te meer nu verzoekende partij in haar verzoekschrift geheel nalaat enige verklaring te bieden voor het feit

dat deze beweerde feiten niet eerder werden aangebracht. De Raad is dan ook van oordeel dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze beweerde bedreigingen in Griekenland. Wat betreft nog de bij het verzoekschrift gevoegde kopie van de dreigberichten die verzoekende partij en haar echtgenoot op hun gsm zouden hebben ontvangen (bijlage 2), wijst de Raad er evenwel op dat de bewijswaarde van dit stuk bijzonder relatief is aangezien verzoekende partij op generlei wijze kan aantonen wie de afzender is van dit dreigbericht waardoor manipulatie en inscenering van deze elektronische berichtgeving niet is uit te sluiten. Dit stuk volstaat dan ook allerminst om de beweerde bedreigingen aan te tonen en de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.5.1. Verder stelt verzoekende partij nog dat zij in Griekenland geen toegang heeft tot adequate gezondheidszorg en in het bijzonder niet kon rekenen op adequate postnatale zorg.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partij teneinde aan te tonen dat zij in Griekenland geen toegang heeft tot adequate gezondheidszorg louter verwijst naar het feit dat zij na haar bevalling met een keizersnede een ontsteking had opgelopen omdat ze in het ziekenhuis te lang gewacht hadden om de pleister te vervangen (administratief dossier, stuk 9, notities CGVS, p. 8). Uit dit ene incident kan geenszins besloten worden dat zij in Griekenland geen toegang zou hebben tot medische zorg en door verwerende partij wordt terecht opgemerkt dat een dergelijk voorval zich in eender welk Europees land kan voordoen. Verder heeft verzoekende partij geen medische problemen gekend in Griekenland (administratief dossier, stuk 9, notities CGVS, p. 8). Verzoekende partij toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat zij in Griekenland geen toegang heeft tot medische zorg.

2.2.6. Wat betreft nog de als bijlage bij haar verzoekschrift gevoegde attesten in verband met de opleiding van verzoekende partij in Syrië (bijlage 3), bemerkt de Raad dat deze documenten louter betrekking hebben op de opleiding van verzoekende partij, hetgeen nergens in de bestreden beslissing wordt betwist. Deze stukken doen dan ook geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

2.2.7. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Griekenland wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.8. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 30 augustus 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Per aangetekend schrijven d.d. 2 januari 2020 brengt verzoekende partij nog een vertaling bij van de aan haar verzoekschrift toegevoegde dreigberichten (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Deze vertaling doet evenwel geen enkele afbreuk aan de bovenstaande motivering dat deze bijgebrachte dreigberichten allerminst volstaan om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de voorgehouden bedreigingen in een ander daglicht te plaatsen, gelet op de bijzonder relatieve bewijswaarde ervan aangezien verzoekende partij op generlei wijze kan aantonen wie de afzender is van dit dreigbericht waardoor manipulatie en inscenering van deze elektronische berichtgeving niet is uit te sluiten. Waar het bijgebrachte document nog een vertaling bevat van "*Geluidsfragmenten*", bemerkt de Raad dat door

verzoekende partij geen geluidsfragmenten werden bijgebracht. Bovendien geldt voor dergelijke geluidsfragmenten eveneens dat manipulatie en inscenering niet is uit te sluiten en dat verzoekende partij op generlei wijze kan aantonen door wie de geluidsfragmenten werden ingesproken.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT